

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

**Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia standardowej zmiany w specyfikacji produktu
objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina, o której to zmianie mowa w art. 17 ust. 2
i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33**

(2021/C 32/14)

Niniejsza informacja zostaje opublikowana zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 ⁽¹⁾.

POWIADOMIENIE O STANDARDOWEJ ZMIANIE W JEDNOLITYM DOKUMENCIE

„CORBIÈRES-BOUTENAC”

PDO-FR-A0670-AM01

Data przekazania informacji: 3.11.2020

OPIS I UZASADNIENIE ZATWIERDZONEJ ZMIANY

1. Obszar geograficzny i obszar bezpośredniego sąsiedztwa

W rozdziale I pkt IV specyfikacji produktu – obszar geograficzny i obszar bezpośredniego sąsiedztwa – uzupełniono odniesienie do oficjalnego kodu geograficznego, w którym uznaje się i ustanawia wykaz gmin całego kraju według departamentów. Ta zmiana redakcyjna umożliwia uwzględnienie obszaru geograficznego na podstawie obowiązującej w 2019 r. wersji oficjalnego kodu geograficznego redagowanego przez INSEE oraz zapewnienie prawnej definicji obszaru geograficznego.

Odniesieniem tym uzupełniono punkt „obszar geograficzny”, a także „obszar bezpośredniego sąsiedztwa” jednolitego dokumentu.

2. Wyznaczone działki rolne

W rozdziale I zmieniono pkt IV specyfikacji produktu w celu zastąpienia słów „Wina wytwarzane wyłącznie z winorośli” bardziej precyzyjnym określeniem: „Wina wytwarzane są z winogron pochodzących z działek” znajdujących się na obszarze produkcji.

Przeredagowanie to nie ma wpływu na jednolity dokument.

3. Odmiany winorośli

W rozdziale I specyfikacji produktu zmieniono pkt V dotyczący odmian winorośli w celu usunięcia pojęć głównych lub drugorzędnych odmian winorośli. Wszystkie cztery odmiany tej nazwy – carignan N, grenache N, mourvèdre N i syrah N – pozostają niezmienione, ale wszystkie mają równorzędne znaczenie jako główne odmiany winorośli.

Niniejszy wykaz odmian winorośli uzupełniono o zasady dotyczące proporcji tych odmian winorośli w każdym gospodarstwie. Zasady te zmieniono w celu zwiększenia udziału odmiany carignan, tak by stanowiła ponad 30 % wszystkich odmian winorośli, dla potwierdzenia jej przewagi nad pozostałymi odmianami.

Punkt „Główne odmiany winorośli” niniejszego jednolitego dokumentu zmieniono w celu uwzględnienia wszystkich czterech odmian winorośli. Skreśla się wykaz „odmian drugorzędnych”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 2.

4. **Wydajność**

W rozdziale I pkt VIII specyfikacji – w odniesieniu do wydajności win ChNP – podstawową wydajność zmniejszono z 45 hl/ha do 42 hl/ha, a maksymalną wydajność – z 54 hl/ha do 50 hl/ha w celu dostosowania ich do wydajności win objętych nazwą pochodzenia, które wyprodukowano w regionie Corbières.

Zmianę maksymalnej wydajności uwzględniono także w jednolitym dokumencie w punkcie „Maksymalna wydajność”.

5. **Praktyki uprawy**

W rozdziale I pkt VI specyfikacji – w odniesieniu do sposobu prowadzenia winorośli:

- maksymalną średnią ilość winogron z danej działki zmniejszono z 7 500 do 7 000 kg na hektar, biorąc pod uwagę spadek wydajności win,
- dozwolone jest nawadnianie winorośli. W takim przypadku maksymalna średnia ilość winogron z danej działki zmniejsza się do 5 500 kg/ha.

W rozdziale I pkt VII specyfikacji – dotyczącym zbiorów, transportu i dojrzałości winogron – skreśla się przepis stanowiący, że winogrona odmiany carignan są transportowane w całości do miejsca winifikacji. Przepis ten usunięto ze specyfikacji produktu, ponieważ jest to raczej dobra praktyka niż warunek produkcji. Przepis ten usunięto również ze względu na postępy poczynione w transporcie zbiorów.

Celem zmian w specyfikacji jest dostosowanie warunków produkcji do warunków w terenie.

Zmiany te uwzględniono także w jednolitym dokumencie w punkcie „Praktyki enologiczne”.

6. **Wprowadzenie młodych winorośli do produkcji**

W rozdziale I pkt VIII specyfikacji, dotyczącym wydajności i wprowadzenia winorośli do produkcji, datę wprowadzenia do produkcji winorośli odmiany carignan z prawem do tej nazwy przesunięto z 9. roku na 7. rok następujący po roku, w którym dokonano nasadzeń, w celu potwierdzenia znaczenia odmiany carignan w charakterze win objętych nazwą.

Przedmiotowa zmiana specyfikacji produktu nie ma wpływu na jednolity dokument.

7. **Właściwości analityczne produktu**

W rozdziale I pkt VII specyfikacji – w odniesieniu do zbiorów – minimalną naturalną objętościową zawartość alkoholu zwiększono z 12 % do 13 %, a poziom zawartości cukru, przy którym winogrona uznaje się za dojrzałe, ustanowiono na mniej niż 224 g/l moszczu, zamiast 207 g/l moszczu. Celem zmian w specyfikacji jest dostosowanie warunków produkcji do warunków w terenie.

Zmiany te uwzględniono także w jednolitym dokumencie w punkcie „Właściwości analityczne produktu” w ramach opisu win.

8. **Mieszanie odmian**

W rozdziale I pkt IX specyfikacji produktu w zasadach mieszania odmiany carignan określono, że udział carignan w kupażu win musi wynosić co najmniej 30 %. Ta minimalna zawartość pozwala na potwierdzenie miejsca lub znaczenia carignan w charakterze win opatrzonych nazwą.

Zmianę tę uwzględniono także w jednolitym dokumencie w punkcie „Praktyki winiarskie”.

W tym samym punkcie przepisy dotyczące pakowania są określone bez zmian, w celu wyraźnego stwierdzenia, że wszystkie wina są butelkowane.

Zmianę tę uwzględniono także w jednolitym dokumencie w punkcie „Praktyki winiarskie”.

9. Pakowanie

W rozdziale I pkt IX specyfikacji produktu w ppkt 3 – „Przepisy dotyczące pakowania” – określono, że wszystkie wina są butelkowane. Zdanie: „W odniesieniu do wszystkich pakowanych partii” zastępuje się wyrażeniem: „Wszystkie partie są butelkowane”.

Zmianę tę uwzględniono także w jednolitym dokumencie w punkcie „Praktyki winiarskie”.

10. Data wprowadzenia win do obrotu

W pkt IX specyfikacji produktu, dotyczącym przetwarzania i pakowania wina, w ppkt 5 skreśla się datę wprowadzenia win do obrotu między handlowcami a dystrybutorami, aby umożliwić obrót winem między wszystkimi podmiotami gospodarczymi i wyeliminować wszelkie ryzyko nieuczciwej konkurencji.

Wymóg ten usunięto także z punktu „Szczególne praktyki enologiczne” jednolitego dokumentu.

11. Związek z obszarem geograficznym

W rozdziale I pkt X specyfikacji produktu, dotyczącym związku z obszarem geograficznym, czynniki ludzkie przyczyniające się do powstania związku uzupełniono o określenie ingerencji producentów wina w optymalne wykorzystanie terytorium i szczególnych umiejętności.

Informację tę uwzględniono także w jednolitym dokumencie w punkcie „Właściwości organoleptyczne” w sekcji „Opis wina lub win”.

W rozdziale I pkt X specyfikacji produktu dotyczącym związku z obszarem geograficznym zaktualizowano dane liczbowe dotyczące produkcji win objętych nazwą pochodzenia.

Dane te zaktualizowano w jednolitym dokumencie w punkcie „Związek z obszarem geograficznym”.

W rozdziale I pkt X specyfikacji produktu dotyczącym związku z obszarem geograficznym uzupełniono związek przyczynowy w celu określenia udziału i znaczenia odmiany carignan N w charakterze win objętych nazwą.

Dane te zaktualizowano w jednolitym dokumencie w punkcie „Związek z obszarem geograficznym”.

12. Zasady prezentacji i etykietowania

W rozdziale I pkt XII specyfikacji produktu, dotyczącym prezentacji i etykietowania, na etykietach win można umieścić nazwę większej jednostki geograficznej, „Corbières”, a nie „Languedoc”, która odpowiada rozleglejszemu obszarowi geograficznemu. Obszar uprawy winorośli objęty nazwą jest bezpośrednio włączony do strefy uprawy winorośli ChNP „Corbières”, która dokładniej określa pochodzenie geograficzne win.

Uściślenie to naniesiono w jednolitym dokumencie, w punkcie dotyczącym etykietowania.

13. Podlegające kontroli obowiązki w zakresie składania deklaracji

W rozdziale II specyfikacji dotyczącym obowiązków producentów w zakresie składania oświadczeń uściślono następujące elementy:

- Do uprzedniego oświadczenia dotyczącego działek przypisanych do produkcji oznaczenia należy dołączyć dokument określający działki, które mogą być nawadniane.
- Zmieniono termin przesyłania przez każdy podmiot zgłoszeń produktów do objęcia nazwą do organu ds. ochrony i zarządzania. Zgłoszenie należy przysłać organowi ds. ochrony i zarządzania nie później niż dnia 1 lutego roku następującego po roku zbiorów i co najmniej dziesięć dni roboczych przed pierwszym zgłoszeniem transakcji lub pakowania.
- Należy wypełnić deklarację transakcji między uprawnionymi właścicielami składów. Musi ona zostać przesłana do ODG, ale również do organu kontrolnego w dniu zawarcia transakcji między podmiotami gospodarczymi lub co najmniej w ciągu pięciu dni roboczych po jej zakończeniu i co najmniej dziesięć dni roboczych przed wycofaniem. Oprócz pełnej tożsamości i adresu podmiotu sprzedającego określa się w niej jakość i ilość wina objętego deklaracją, jego rocznik oraz pełną tożsamość i adres podmiotu kupującego.

- Podmioty gospodarcze pakujące więcej niż 12 partii rocznie przesyłają deklarację skróconą dotyczącą opakowań do ODG i do organu kontrolnego każdego miesiąca.
- Każdy podmiot gospodarczy, który chce wprowadzić do obrotu wino pod bardziej ogólną nazwą, zgłasza ją do organu ds. ochrony i zarządzania oraz do jednostki certyfikującej właściwej dla bardziej ogólnej nazwy, co najmniej osiem dni roboczych przed wycofaniem początkowej nazwy, w celu zapewnienia podjęcia działań następczych. W zgłoszeniu określa się nazwę, barwę, rocznik, ilość i miejsce przechowywania wina. Towarzyszy mu:
 - w przypadku producentów wina – kopia zgłoszenia produktów do objęcia nazwą początkową,
 - w przypadku podmiotów niebędących producentami wina – wyciąg z ewidencji zapasów lub kopia transakcji luzem dla wina objętego nazwą.
- Każdy podmiot gospodarczy, który wycofuje wino objęte kontrolowaną nazwą pochodzenia, zgłasza je organowi ds. ochrony i zarządzania oraz jednostce certyfikującej odpowiednio „najpóźniej w ciągu siedmiu dni roboczych” i „nie później niż piętnaście dni roboczych” po tym wycofaniu.
- Każdy podmiot gospodarczy zgłasza organowi ds. ochrony i zarządzania technikę przycinania na każdej działce, w uprzedniej deklaracji przeznaczenia działek.
- Podmioty gospodarcze prowadzą rejestr monitorowania dojrzałości wraz z wykazem poziomu zawartości cukru na jednostkę objętą uprawą lub objętościowej zawartości alkoholu na pojemnik.

Zmiany te nie mają wpływu na jednolity dokument.

14. Główne punkty podlegające kontroli

Tabelę w rozdziale III specyfikacji zaktualizowano w odniesieniu do kontroli produktów. W przypadku win pakowanych sprawdzane są wszystkie partie.

JEDNOLITY DOKUMENT

1. Nazwa produktu

Corbières-Boutenac

2. Rodzaj oznaczenia geograficznego

ChNP – chroniona nazwa pochodzenia

3. Kategorie produktów sektora wina

1. Wino

4. Opis wina lub win

Właściwości organoleptyczne

Są to niemusujące czerwone wina wytrawne.

„Corbières-Boutenac” jest czerwonym dojrzewającym winem wytrawnym, w którym udział wszystkich odmian, carignan N, grenache N, mourvèdre N i syrah N w kupażach musi wynosić co najmniej 70 %. Odmiana carignan N musi stanowić co najmniej 30 % każdego kupażu. Wino zyskujące z wiekiem na jakości, powinno dojrzewać do dnia 31 grudnia roku następującego po roku zbiorów, w tym przez co najmniej 2 miesiące w butelkach w celu udoskonalenia taninowej struktury.

Wina te, gdy są młode, mają zazwyczaj głęboką barwę z fioletowymi refleksami. Wykształcają aromaty przypraw i dojrzałych owoców. W smaku są mocne i pełne, bazujące na gładkich i harmonijnych taninach, którym towarzyszą ujmujące nuty mokki, przypraw i karmelu. Są to wina o długo utrzymującym się smaku, dobrze zbudowane i ciepłe.

Właściwości analityczne

Naturalna objętościowa zawartość alkoholu w winach czerwonych wynosi co najmniej 13 %.

W partiach wina gotowych do wprowadzenia do obrotu zawartość cukrów fermentacyjnych (glukozy i fruktozy):

- nie przekracza 3 g/l w przypadku win, w których naturalna objętościowa zawartość alkoholu nie przekracza 14 %,
- nie przekracza 4 g/l w przypadku win, w których naturalna objętościowa zawartość alkoholu przekracza niż 14 %.

Zawartość kwasu jabłkowego w winach czerwonych gotowych do wprowadzenia do obrotu luzem lub w opakowaniu nie przekracza 0,4 g/l. Kwasowość ogólna, kwasowość lotna i całkowita zawartość dwutlenku siarki są zgodne z wartościami określonymi w przepisach wspólnotowych.

Ogólne właściwości analityczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości):	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości):	
Minimalna kwasowość ogólna:	
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr):	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr):	

5. Praktyki winiarskie

a) Szczególne praktyki enologiczne

Szczególne praktyki enologiczne

- stosowanie kawałków drewna jest zabronione,
- zabrania się wszelkiej obróbki termicznej winogron, przy której stosuje się temperaturę powyżej 40 °C,
- poza wymienionymi powyżej zakazami w praktykach enologicznych towarzyszących produkcji wina należy przestrzegać wszelkich wymogów obowiązujących na poziomie Unii oraz zawartych w kodeksie rolnictwa,
- zabrania się stosowania zbiorników do ciągłej fermentacji, pras ślimakowych, odszypułkowarek wirowych (urządzeń do szypułkowania z osią pionową) i śrubowych separatorów soku.

W mieszankach win:

- udział odmian winorośli carignan N, grenache N i mourvèdre N musi wynosić co najmniej 70 %,
- obecność odmiany carignan N w mieszance musi wynosić co najmniej 30 %,
- jedna odmiana nie może stanowić więcej niż 80 % składu mieszanki.
- Wina dojrzewają co najmniej do 31 grudnia roku następującego po roku zbiorów, w tym co najmniej 2 miesiące w butelkach.
- Po zakończeniu okresu dojrzewania wina są wprowadzane do obrotu z przeznaczeniem dla konsumenta od dnia 1 stycznia drugiego roku następującego po roku zbioru.
- Wszystkie partie są butelkowane.

Praktyka uprawy

Minimalna gęstość obsady w winnicy wynosi 4 400 roślin na hektar. Odstęp między rzędami nie może przekraczać 2,5 metra.

Na każdą roślinę przypada maksymalnie 2,25 m² powierzchni. Powierzchnię tę oblicza się, mnożąc odległości między rzędami i odległość między roślinami w tym samym rzędzie. W przypadku sadzenia winorośli w formie kwadratu lub w kwinkunks i prowadzonych w formie kielicha, maksymalna powierzchnia dla każdej rośliny wynosi 3 m².

Winorośle, które mają być prowadzone w formie kielicha przycina się krótko, na maksymalnie 6 czopów na łozę. Każdy czop posiada maksymalnie 2 oczka.

Winorośle, które mają być prowadzone w formie sznura skośnego Royat przycina się krótko:

- albo na maksymalnie 6 czopów na łozę, przy czym każdy czop ma maksymalnie 2 oczka,
- albo na maksymalnie 10 czopów na łozę, przy czym każdy czop ma maksymalnie 1 oczko.

Można zezwolić na nawadnianie.

Maksymalną średnią ilość winogron z danej działki ustalono na 7 000 kg z hektara. W przypadku dopuszczenia możliwości nawadniania maksymalna średnia ilość winogron z nawadnianych działek wynosi 5 500 kg z hektara.

Winogron zawierających mniej niż 224 gramów cukru na litr moszczu nie można uznawać za w pełni dojrzałe.

Winogrona odmiany carignan N zbiera się ręcznie i transportuje w całości do miejsca winifikacji.

b) *Maksymalna wydajność*

50 hektolitrów z hektara

6. Wyznaczony obszar geograficzny

Zbiór winogron, winifikacja oraz produkcja, dojrzewanie i pakowanie wina odbywają się na obszarze następujących gmin departamentu Aude, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym z 2019 r.: Boutenac, Fabrezan, Ferrals-les-Corbières, Lézignan-Corbières, Luc-sur-Orbieu, Montsérét, Ornaisons, Saint-André-de-Roquelongue, Saint-Laurent-de-la-Cabrerisse, Thézan-des-Corbières.

7. Główne odmiany winorośli

Carignan N

Grenache N

Mourvèdre N – Monastrell

Syrah N – Shiraz

8. Opis związku lub związków

Obszar geograficzny położony w środkowej części departamentu Aude, między miastami Carcassonne i Narbonne, wokół wzgórza „Pinada de Boutenac”, którego szczyt osiąga wysokość 273 m n.p.m. jest ograniczony:

- trzema rzekami: Orbieu od północy, Aussou od wschodu, oraz Nielle od zachodu,
- płaskowyżami wapiennymi Thézan-des-Corbières i Saint-Laurent-de-la-Cabrerisse od południa.

Ta wyeksponowana na południe/południowy zachód jednostka geograficzna charakteryzuje się łagodną rzeźbą tworzącą ciąg niskich wzniesień, wydłużonych redlin i wzgórz o wierzchołkach pokrytych lasami sosnowymi.

Winnice zajmują większą część zboczy, do wysokości około 180 metrów. W warunkach klimatu śródziemnomorskiego winnice objęte kontrolowaną nazwą pochodzenia „Corbières-Boutenac”, dobrze chronione spłotem wzgórz przed wpływami morskimi i oddziaływaniem wiatru północno-zachodniego, są położone na ubogich glebach, które są bardzo kamieniste, ale wystarczająco głębokie, aby umożliwić dobre ukorzenie.

Warunki naturalne bardzo sprzyjają doskonałej dojrzałości, gdyż w okresie letnim nie występuje niedobór wody. Jednak roślinność osiąga równowagę stopniowo i w przypadku najsilniejszych odmian, takich jak mourvèdre N i carignan N, uzasadnia to późne rozpoczęcie produkcji.

Te naturalne warunki są szczególnie korzystne dla historycznych odmian śródziemnomorskich, grenache N, mourvèdre N i carignan N, i okazały się dobrze dostosowane do odmiany syrah N wprowadzonej na początku lat 80. XX w. w Langwedocji-Roussillon. Na najchłodniejszych stanowiskach ta ostatnia zapewnia pożądane i oryginalne nuty aromatyczne.

Carignan N, odporna odmiana, dobrze znosi stanowiska narażone na wiatr i suszę. Plantatorzy winorośli uprawiają tę odmianę najchętniej na najuboższych glebach na obszarze „Boutenac”, który jest dla niej sprzyjającym środowiskiem naturalnym. Młode wina charakteryzują się twardymi i mocnymi taninami, które nabierają finezji w trakcie odpowiedniego dojrzewania.

Do uprawy odmiany grenache N nadają się gleby kamieniste. Odmiana ta przystosowuje się do stanowisk wystawionych na wiatr oraz najbardziej nagrzanym, nadając wówczas kupażom owocowy charakter, wysoką zawartość alkoholu i pełny aromat.

Odmiana mourvèdre N jest odpowiednia na stanowiskach, gdzie gleby bardzo się nagrzewają i gdzie panują dobre warunki hydrologiczne. Po powolnej adaptacji, która powoduje, że odmianę tę wykorzystuje się do produkcji w kupażach dopiero po 6. roku uprawy, wnosi ona subtelne nuty i bardzo cenią strukturę tanin.

Gleby, klimat i ludzkie umiejętności w zakresie sadzenia odmian winorośli, metody uprawy (krótkie przycinanie śródziemnomorskich odmian winorośli), praktyki uprawy (ręczne zbiory) oraz dojrzewania (obowiązkowo 1 rok, z czego 2 miesiące w butelce w celu ulepszenia wina) pomagają w uzyskaniu oryginalnego produktu, którego kontrolowaną nazwą pochodzenia w ramach „Corbières” uznano w 2005 r.

Uwzględniając w warunkach produkcji okres dojrzewania w butelkach na wyznaczonym obszarze geograficznym oraz obszar bezpośredniego sąsiedztwa, producenci starają się skuteczniej utrzymać jakość i szczególny charakter produktu, a co za tym idzie renomę kontrolowanej nazwy pochodzenia.

Za tą młodą kontrolowaną nazwą pochodzenia stoi jednak długa tradycja uprawy winorośli. Już w czasach rzymskich istniały tu winnice, o czym świadczy najstarsze odniesienie do uprawy winorośli w regionie Corbières, „Villa major”, późniejszej „Villemajou”, położonej w gminie Boutenac w sercu obszaru geograficznego.

9. **Dodatkowe wymogi zasadnicze (pakowanie, etykietowanie i inne wymogi)**

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

odstępstwo dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu:

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa, określony na zasadzie odstępstwa w odniesieniu do fermentacji, produkcji, dojrzewania i pakowania wina, stanowi obszar następujących gmin w departamencie Aude, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym z 2019 r.: Bizanet i Narbonne.

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu:

a) na etykiecie wina objętego kontrolowaną nazwą pochodzenia można umieścić nazwę mniejszej jednostki geograficznej, pod warunkiem że:

- jest to lokalizacja wpisana do ksiąg wieczystych,
- podano ją w deklaracji zbiorów.

Nazwa lokalizacji wpisanej do ksiąg wieczystych jest zapisana czcionką o wymiarach nieprzekraczających – zarówno pod względem wysokości, jak i szerokości – połowy wymiarów czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia;

b) na etykiecie wina objętego kontrolowaną nazwą pochodzenia można umieścić nazwę większej jednostki geograficznej, tj. „Corbières”.

Wymiary czcionki, którą zapisano nazwę takiej większej jednostki geograficznej, nie mogą przekraczać pod względem wysokości ani szerokości połowy wymiarów czcionki, którą zapisano kontrolowaną nazwę pochodzenia.

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

pakowanie na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu:

Wina dojrzewają co najmniej do dnia 31 grudnia roku następującego po roku zbiorów, w tym co najmniej 2 miesiące w butelkach.

Uwzględniając w warunkach produkcji okres dojrzewania w butelkach na wyznaczonym obszarze geograficznym oraz obszar bezpośredniego sąsiedztwa, producenci starają się skuteczniej utrzymać jakość i szczególny charakter produktu, a co za tym idzie – renomę kontrolowanej nazwy pochodzenia.

Link do specyfikacji produktu

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-eb40cd8d-b50b-496a-9338-b05361e352b3
